

Τῆ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἑορτὴ
δὲν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων,
ἢ τούτου Ἀκολουθία φάλλεται,
καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Τ ης συ νο δῶ της πρω της α νε δειχ θης υ περ μα

χος $\frac{\Delta}{\eta}$ και θαν μα τῶ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα τη ρ

η μων ^π9 δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ2 και
 ο φιν εις χρου σην με τε βα λες ^π9 και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σθ ευ χας ^Δ2 α γγε λας ε ε σχες συλ λει τω
 γ8 εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π9 δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω ^Δ2 δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι ^Δ2 δο ο ξα τω ε νε ρ γ8 εν τι δι α σθ πα σιν ι α α
 μα α τα ^π9

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε ^Δ2 συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π9 εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ^Δ2 ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων ^Δ2 βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π9 δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ2
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κ8
 8 σου ου ου ου ^π9

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ο φιν με τε βα λε ες εις χρυσον Α α γι ε
και ταις των λο γων σ ε νευ ραις α πε ε πνι ξας τον
δυσ σε βη και πο νη ρον Α ρει ον θε ο
φο ρε Βα σι λει δε γε γο να ας ι α τρος πα να
οι οι δι με και νε κρως ε ξη γει ει ρας δαι μο νας τε
α πη λα σας δι ο σ ε συ νε λ θο ον τες υ μν ε μεν
Ι ε ρα ρ χα την μνη η μην την πα αν τι ι μον

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Χ α ρα ς πε πλη ρων ται αι παν τα τα πε ε ρα τα
η θε ο το κο ς γα αρ γεν ναν ε πει ει γε ται τον
Βα σι λε α τ ε παν τος ω θαυ μα τος α νε ρ μη
νευ τ ε αρ χε ται ο α να ρχο ος και σα ρ κ ε ται ο
α α σα ρ κο ς σπη λαι ον ει σ δε χε ε ται τον συ νε ε

ε χο ον τα Α παν τα η Βη θε εμ α γα αλ λυ και
χο ρευ ε η κτι ι σις η με ραν Προ ε ο ορ
τι ον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Τοις λο γοις ε κο σμη σας την Εκ κλη σι αν Χρι στῶ
τοις ερ γοις ε τι μη σας το κατ ει κο να Θε
υ Σπυ ρι δων μα κα ρι ε ε λαμ ψας εν τω κο
σμω τη εν σοι σω φρο συ νη χα ρι τας ι α μα
των α πα στρα πτων τοις πα σι δι ο και ε ορ τα
ζο μεν πι στει την μνη μην σῶ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Παρ θε νοι προ ε ξαρ ξα τε τη της Παρ θε νῶ χα
ρα μη τε ρες αι νε σα τε την προ πομ πην της Μη
τρος Χρι στῶ θε υ η μων Μα γοι συν τοις Α γγε λοις
συν η μιν οι Ποι με νες ερ χεται γαρ εν πο λει Βη

θλε εμ τϛ γεννησαι αυ της ταις ι κε σι αις σω σον η
μας ο Θε ος

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ. Νη ς

A να κτο ο ροις και μυ υσταις θε ο πρε πως
εν συλ λο ο γω παν σε ε πτω φι λο σο φων τρα
νω ως δι ε σα φη σας της Τρι α δος την δυ να μιν
αρ ρη τως μα καρ ω ω φθης μο να δα Θε ο τη τος
και εν μι α ς σι ι α σα φως ε δογ μα τι σας
ο θεν υ περ λο γον κατ ε πι πνοι αν θει ει αν
θει ει λες τον φλυ α ρον τη δυ να μει τϛ Πνευ μα τος
Ι ε ρα ρ χα θε ε σπε σι ι ε πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζ σι πο ο θω την α γι αν μνη η
μη ην σα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Χαι ρε Θρο ο νε πυ ρι ι μορ φε τϑ Θε ς
χαι ρε Κο ο ρη κα θε ε δρα βα σι λι κη κλι ι
νη πορ φυ ρο στρω τε χρυ σο πορ φυ ρε θα λα με χλα μος
α λαρ γο χρο ε τι μαλ φε στα τον τε με νος α στρα
πη φο ρον α αρ μα λυ χνι α πο λυ φω τε χαι ρε Θε
ο το κε ε δω δε κα τει χε πο ο λισ και πυ υ
λη χρυ ση λα τε και πα στας α γλα ο μορ φε α γλα
ο χρυ σε ε τρα πε ε ζα θε ο κο σμη το ον σκη
νω μα και ρε εν δο ξε Νυμ η φη η λι ο στα λα
α κτε και ρε μο νη ψυ χη ης μϑ ευ προ ε πει ει α

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Εκ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ς ς και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

Ο^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϛ ϛ^{Βϛ} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι^{Βϛ}

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι^{Βϛ}

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται^{Δι}

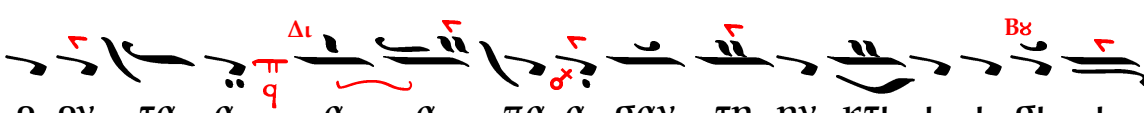

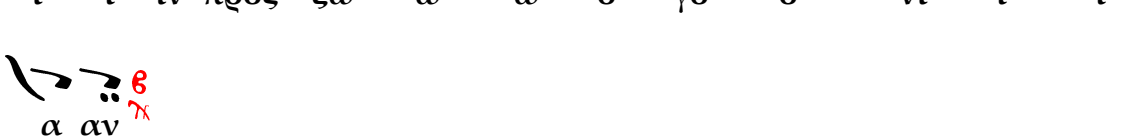
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{Βϛ}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως^{Βϛ}

Κ^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην^{Βϛ}

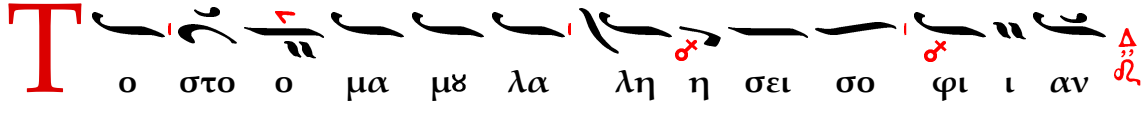

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ^{Δι}

 ζει^{Β♭} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

 ο ον τα α^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

 α αν^Β

Προκείμενον.

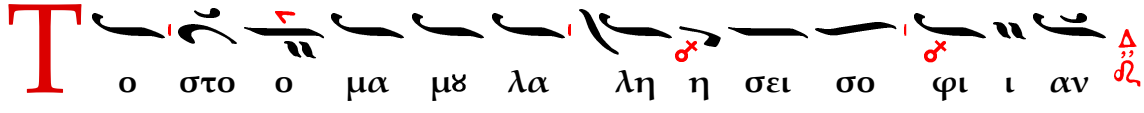

Ψαλμός μῆ΄.

ᾠχος^Β Βου^Σ

Tο στο ο μα μϑ λα λη η σει σο φι ι αν^Δ

 και η με ε λε ε τη^Δ της καρ δι ι ας μϑ συ νε

 σιν^Β

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ^Β ἐνωτίσασθε πάντες ^Δ

 οι κα τοι κϑ δν τεσ την οι κϑ με νην^Β

Tο στο ο μα μϑ λα λη η σει σο φι ι αν^Δ

 και η με ε λε ε τη^Δ της καρ δι ι ας μϑ συ νε

 σιν^Β

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ^Β α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μϛ

Το στο μα μϛ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μϛ συ νε σι ι

ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (1' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὅρθρου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπερ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **ζ'**

Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον **Δ** ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην **ζ'** Ταις της Θε ο το ο κῆ πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο ο

μη μα α α μ

Π ^{Πα} α τε ρων α γλα ι σμα Σπυ ρι δων σο ο φε ^Δ

και α α α κρο θι ι νι ι ι ι ον ^Π τη των θαν

μα τω ω ων σ σ αι αι αι γλη ^Δ της οι κ μ ε ε ε ^{Δι}

νης φω τι ζω ω ων τα πε ε ρα α α α τα ^{Πα} και ^Π

της Α ρει σ λυσ σης κα θαι ρε της φα α νεις ^Δ τον ^{Δι}

Σω τη ρα α ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Πα} σω ^Δ

θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

ων ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμός δευτεροῦται).

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβών, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθῆς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράϋνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγονῶς ἀνευφημήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρολαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Δόξα.

Ἐκ ποιμνίων ὡσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστοουργὸς λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν

καλλωπιζόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία ἄχραντε Ἄγνη φώτισον ἁγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ἱερώτατε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεις, Πάτερ Ὅσιε.

Δόξα.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασσον ἵνα φάλλω· Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόρᾳ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτρέψωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

ᾠχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος * πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, * αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ

θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου. (†348)

Στίχ. Ὁ θαυματουργὸς κὰν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τὸν δε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀπλοῦς καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν ἀύχμῳ κατήγαγεν ὑετόν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σίτον συνέσχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ρεύματα ἔστησε· καὶ πόρνην τολμήσασαν προσφαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξεπιών, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικὸς τινος παρακαταθήκην ζητούσης, ἥδη οὔσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκράν, ἐπανερόμενος, ἧ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων κυρία ἀπέδωκε. Καὶ τὸν βασιλέα Κωνσταντίον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἴγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἔλκοντος βία, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπεῖς ἐν τινὶ καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὠφθησαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τό, Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρῆναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δαδουχίας· ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμφάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἥδη μαραινόμενου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτός, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφυλλίον νουθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσας, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶη τὸ ἐγκυμονούμενον, καὶ τοὶ μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρα, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γενησομένην τιμὴν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθῆς, ἐδήλωσε τὸ συμβάν εἰς τοὺς τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξε, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἓνα ἐπιδοὺς ἀπέλυσε, ἐπειπών, ὡς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποιμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς

τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον διασώζεται ἄφθορον ἐν Κερκύρα, ἧς καὶ πολιοῦχος ἀναδέδεικται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Συνετοῦ. (~†270-275)

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει.

Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†250)

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θυηπόλων,

Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμωναθᾶ τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐν τῷ Πηλουσιῷ τῆς Αἰγύπτου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἄγγελοι δέξασθέ με,

Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἄνθου, τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ διαλάμψαντος.

Στίχ. Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυΐδ λέγων,

Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξεντίου, Κωνσταντίου, Κρησκεντίου, Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν Τρεβήροις (Trier) τῆς Γερμανίας ἐπὶ βασιλέως Διοκλητιανοῦ καὶ ὑπὸ κυβερνήτου Ρικτιοβάρου (Rictiovarus) ἀθλησάντων. (~†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Αὔρας (Abra), θυγατρὸς τοῦ ὁσίου Ἰλαρίου ἐπισκόπου Πικταβίου (Pictavis, Poitiers) ἐν Γαλλίᾳ. (†360)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κορεντίνου (Corentinus), ἀ' ἐπισκόπου Κεμπέρης (Quimper) ἐν Βρεττάνῃ. (†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεννιανοῦ (Finian), τοῦ ἐν τῷ ἀββαίῳ Κλονάρδου (Clonard), διδασκάλου τῆς Ἰρλανδίας καὶ συνιδρυτοῦ τοῦ ἐκεῖσε μοναχισμοῦ. (†549)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολουμβανοῦ (Columba), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Τύρδαγλας (Tyrdaglas) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†552)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ ἐν Ταρρακινῇ (Terracina), μαθητοῦ τοῦ τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου, καὶ ἀυταδέλφου τοῦ ὁσίου Σπεσιόσου (Speciosus), ἐν Ἰταλίᾳ. (~†570)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κορμάκου (Cormac mac Eogain), ἡγουμένου μονῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κόλμαν (Colman), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Γλενδαλόχης (Glendalough) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†659)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀγάθης, μοναχῆς ἐν Οὐίμβορνῃ (Wimborne, Dorset) τῆς νοτίου Ἀγγλίας, ἀκολουθου τῆς ὁσίας

Λεώβης (Lioba), βοηθοῦ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἱεροποστολικοῦ ἔργου τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. (†790)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου (Ἰωακεῖμ δὲ τὸ πρόην), μητροπολίτου Ζιχνῶν, τοῦ καὶ κτίτορος τῆς κατὰ τὸ Μενοίκιον ὄρος κειμένης ἱερᾶς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. (†1333)

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἰωάννης θάρσος.
Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν τῆς Μονῆς πόνον.
Ἰωάννην καὶ τεθνηκότα ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεράποντος τοῦ ἐν τῇ μονῇ Μόνζα τῆς Ῥωσίας τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαντος. (†1597)

Στίχ. Ἐκ παιδὸς δῶρον προσενεχθεῖς Κυρίῳ,
Ἄλλος Σαμουὴλ ἐφάνη ὁ Θεράπων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ ἱεραποστόλου ἐν Ἀλάσκα. (†1836)

Στίχ. Γέρας Γερμανὸς εἴληφεν ἐκ Κυρίου,
Χριστὸν ἐγκόπως διδάξας Ἀλεούτοις.
Πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις καταρῥάξας τρισόλβιε,
Γεῶδη σάρκα οὐράνωσας φύσεως βία.
Νύκτα παθῶν μου ζοφώδην τε καὶ ἀσέλγηνον,
Πρεσβειῶν σου φωτὶ διώξον πάτερ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ἧ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ς ο ς γ ε ν ν α τ α ι δ ο ξ α σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε ξ ὀ ρ α
ν ω ν α π α ν τ η σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε π ι γ η ς υ ψ ω
θ η τ ε α σ α τ ε τ ω Κυ ρ ι ω πα α σα η γ η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

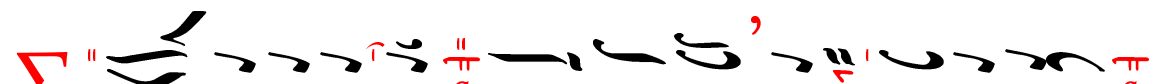

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος
και θε ος δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιο μων της
με γα λησ βλ η ης σθ τον αγ γε λον ει ρη νην πα

 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν

 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν

 θρωω πε

ὠδὴ δ'

 Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν

 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ οχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κη

 σαν κα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

 Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ

 σε βης προ ςα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην οκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με

 σω της φλο γος ε στω τες ε ψα λ λον ο των πα

τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυ ρτης Θε ο τη τος
Παρ θε νσ ην υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυμ
νὲν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συ γ κρι ι τω σ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

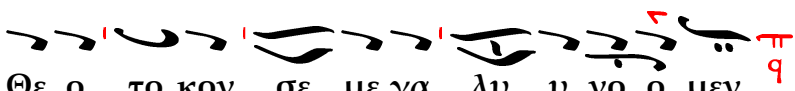
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τωστων Σερα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

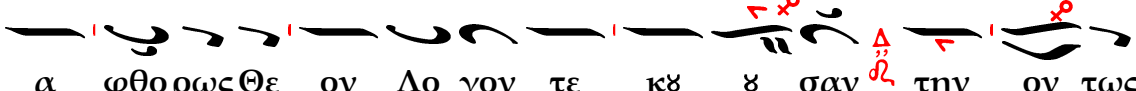
Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

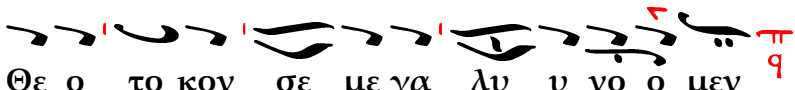
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

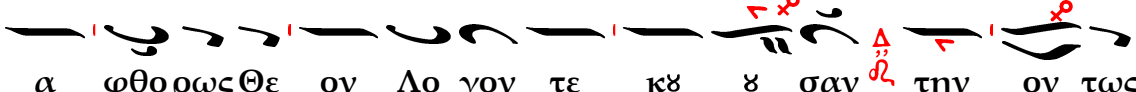
Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

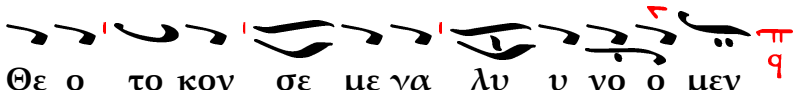
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

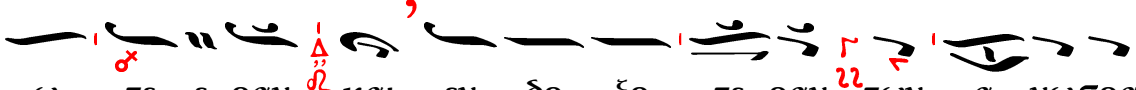

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μϛ ς ς την τι μι

 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα

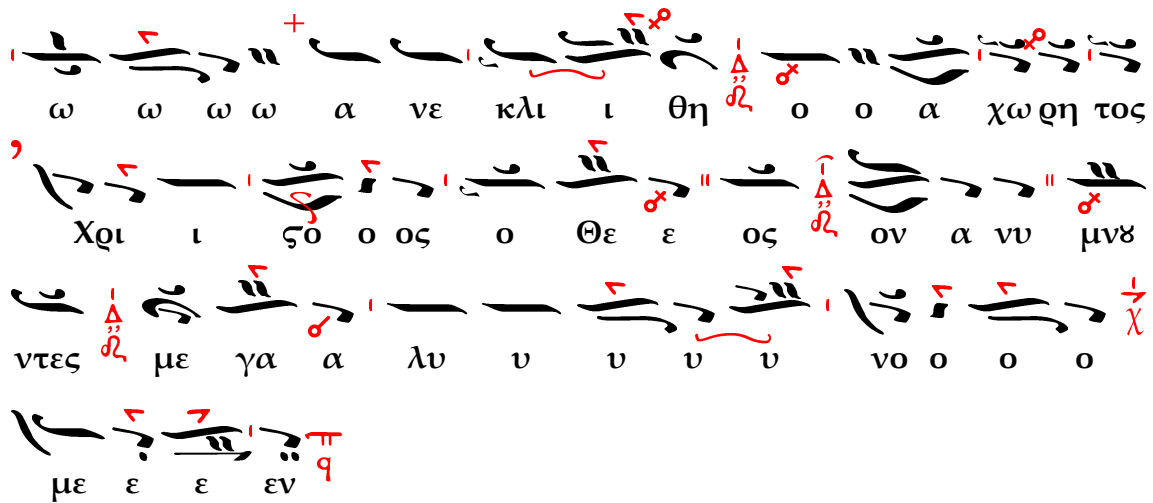
τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαιον θρο νον χε ρσ βι κον την
Πααρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

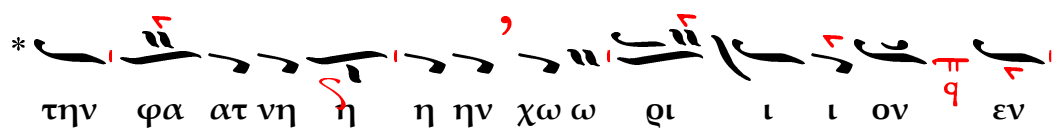
Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ σ
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα
τε ευ μα α α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρσ σ σ βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
* την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *

 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μιν
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

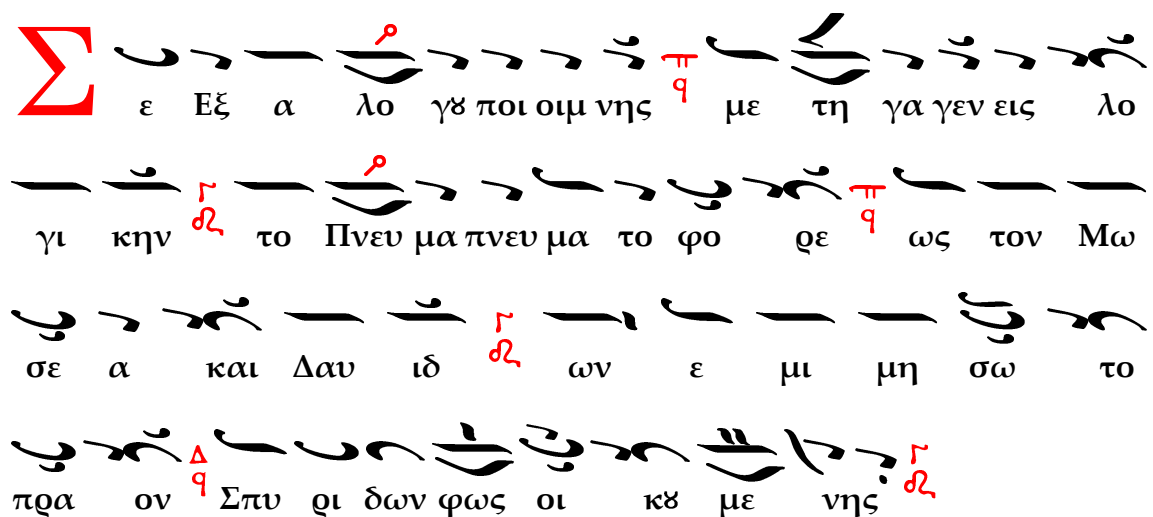
 την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Σ ε Εξ α λο γο ποι οι μ νης με τη γα γεν εις λο
 γι κην το Πνευ μα πνευ μα το φο ρε ως τον Μω
 σε α και Δαυ ιδ ων ε μι μη σω το
 πρα ον Σπυ ρι δων φως οι κη με νης

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Ε δο ξα σεν εν θα αυ μα σι και εν τε ρα σι
 πλει στοις ο Κυ ρι ος μα κα α ρι ε εν γαρ θει

α Συ νο δω Τρι α δα α νε κη η ρυ ξας και
 νε κρως α νε ε στη η σας τον ο φιν χρου σην ειρ
 γα σω πο τα μδ δε το ρει θρον πα ρα
 δο ξοις προ σε ευ χαις α νε στει λας και δι ηλ
 θες

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Ε κυ η σας Πα να α χρα ντε τον Θε ο Θε
 ε ον Λο γον τω κο σμω την σω τη η ρι ον εκ τε
 λθ ντα α παν σο φως οι κο νο μι αν α
 ρι στην δια τδ το ο σε παν τες υ μνο λο
 γη μεν α ξι ως ως προ σβευ ο ο σαν τδ τω
 λυ τρω θη ναι η μας νο σων και πα ντοι ω
 ων κιν δυ νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχου.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνᾶριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ^M ο ξα α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π ρ}

και α γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Ο ^{B8} σι ε πα τερ ι ε ρα αρ χα Α οι οι

οι δι ι ι ι με ^{π ρ} α πο στο λι κης δι δασκα

λι ας γε νο ο ο με ε ε νος ε ε ε εμ

πλε ε ε ε ως ^{π ρ} ^{B8} και του θει ου Πνευμα τος κα τα

α γω γι ι ον ^{θ ρ} δι ε να ρε του πο λι τει ας

^{Πα} α να α α δειει ει ειχθεις ^{π ρ} της Εκ κλη σι αστους

λυ υ κους δι α δογ μα α τω ων α πη η η η

λα α α α σας ^{π ρ} ^{B8} και την ορ θο δο ξο ον πι

^{Πα} ι ι στι ιν σα φω ως τρα α νω ω ω ω ω σας ^{π ρ}

στυ λος α να δει κνυ υ σαι και ευ σε βει α ας προ

ο μα α α χος ^{π ρ} ^{B8} ο θεν και θαν μα τουρ γων εν τοι οις ^{Δι}

πε ρα α σιν ^{Β8} ο φινεις χρυ σου ουν με τε ε βα α α
 λες ^{Π9} και νε κραν προς ε ρω ω τη η σιν η η
 η η γει ει ει ει ρας ^{Π9} αλλ ω πα τε ρων α ξι
 α γα α στε ^{Β8} και δι δα σκα α λω ω ων συ νο ο
 ο ο μι ι ι ι λε ^{Π9} τον Σω τη ρα α πρε σβε
 ευ ε ^{Β8} του σω θη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ^{Β8}

Ἦχος ¹/₂ ²/₂ Λατος

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^{Β8}

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τας δε ς λας σφ
 λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ^{Β8} ι να σε δο ξα
 ζωμεν ^{Α2}/₂ την ελ πι δα των ψυ χων ημων ^{Β8}

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ¹/₂ ²/₂ Βου ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^{Α2}/₂ δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην ^β_γ

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να ^Δ_β και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος ^β_γ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ^β_γ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ_β και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην ^β_γ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ_β κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε ^β_γ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^β_γ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ_β ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο θε ο ο σ μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

εχ
7λ

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος A α γι
 ο ος I σ χ υ υ υ ρ ο ος A α γι ι ος A α θα α
 α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
 α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πα ρ

T ης συ νο δος της πρωτης α νε δειχ της υ περ μα
 χος και θαν μα τος γος θε ο φο ρε Σ πυ ρι ι δων πα τη ρ
 η μων δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις και
 ο φιν εις χ ρυ σ θ ν με τε βα λες και εν τω με λ πει ν τας
 α γι ας σ ε υ χ ας α γ γε λ ος ε ε σ χ ες σ υ λ λει τ ο ρ
 γ θ εν τας σοι ι ε ρ ω τ α τε δο ο ξ α τ ω σε δο
 ξ α σαν τι χ ρι σ τ ω δο ο ξ α τ ω σε στε φα ν ω σαν
 τι δο ο ξ α τ ω ε νε ρ γ θ ν τι δι α σ θ πα σιν ι α α
 μα α τα α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

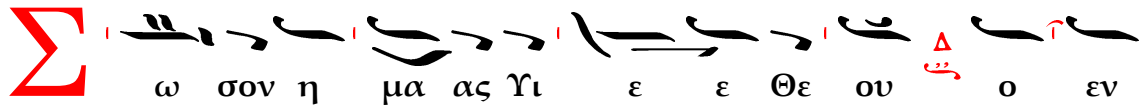
Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

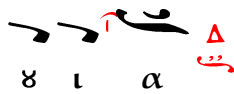
Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

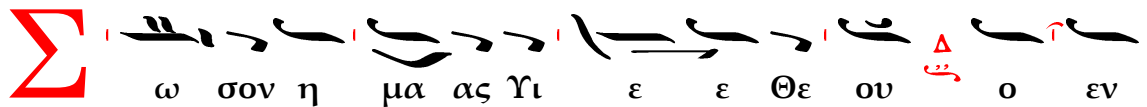
Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

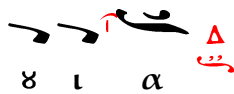
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

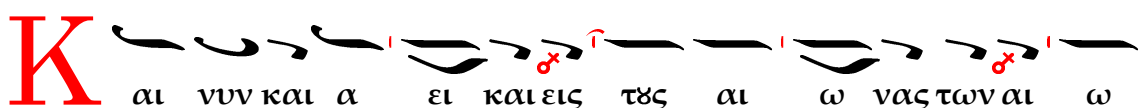
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

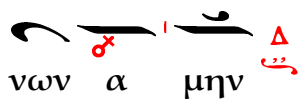
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

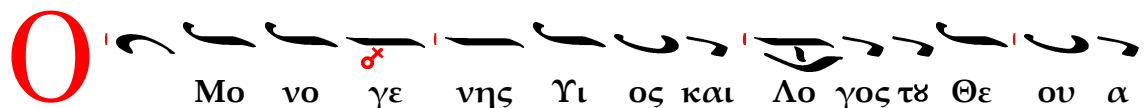
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

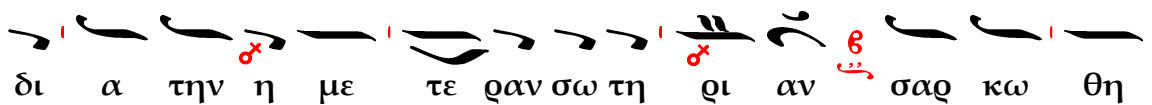
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

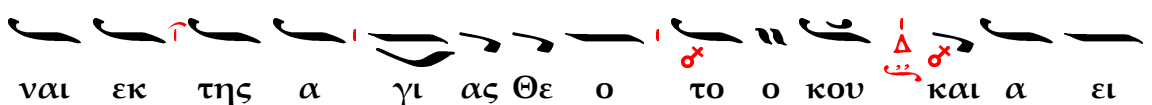
Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος 9 Πα φ

Της συ νο δ8 της πρω της α νε δειχ θης υ περ μα
 χος και θαν μα τ8 ρος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα τη ρ
 η μων δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις και
 ο φιν εις χρου σ8 ν με τε βα λες και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σ8 ευ χας α γγε λ8ς ε ε σ8 χες συλ λει τ8 ρ
 γ8 εν τας σοι ι ε ρω τα τε δο ο ξα τω σε δο

Ξα σαν τι Χρι στω ^Δδο ο ξα τω σε στε φα νω σαν

τι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γην τι δι α σπ πα σιν ι α α

μα α τα ^π9

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρλα' 1)

Της συ νο δα της πρωτης α νε δειχ της υ περ μα

χος ^Δκαι θαν μα τερ γος θε ο φο ρε σπυ ρι ι δων πα τηρ

η μων ^π9 δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δκαι

ο φιν εις χου σεν με τε βα λες ^π9 και εν τω μελ πειν τας

α γι ας σπ ευ χας ^Δα γγε λας ε ε σχες συλ λει τερ

γρ εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π9 ^Δδο ο ξα τω σε δο

ξα σαν τι Χρι στω ^Δδο ο ξα τω σε στε φα νω σαν

τι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γην τι δι α σπ πα σιν ι α α

μα α τα ^π9

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-καιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Της συ νο δα της πρωτης α νε δειχ της υ περ μα

χος ^Δκαι θαν μα τερ γος θε ο φο ρε σπυ ρι ι δων πα τηρ

η μων ^π9 δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ2 και
 ο φιν εις χρου σθν με τε βα λες ^π9 και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σθ ευ χας ^Δ2 α γγε λος ε ε σχες συλ λει τθρ
 γθ εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π9 δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω ^Δ2 δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι ^Δ2 δο ο ξα τω ε νερ γθν τι δι α σθ πα σιν ι α α
 μα α τα α α α ^π9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ^π7 σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος ^π7 ^Δ

ὁ β΄ χορός:

^π7 ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α ^Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Της συνοδῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπερμα-
χος καιθαυμάτω γος θεοφορεσπυριιδωνπατηρ
ημων διονεκρασυενταφωπροσφωνεις και
οφινειςχρυσεν μετεβαλες και εντωμελπειντας
αγιασθε ευχασ αγγελος εσχεςσυλλειτωρ
γυενταςσοι ιερωτατε δοοξατωσεδο
ξασαντιχριστω δοοξατωσεστεφανωσαν
τι δοοξατωενεργεντιδιασ πασινιαα
μαατα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-θ

Τωποθωχριστωθεις ιερωωτατε
τον νενπερωθεις τη αιγλητω Πνευματος πρακτι
κηθεωριατηνπραξιν ευρεςθε ο οληπτε

 θυ σι α στη ρι ον θει ον γε νο ο μενος αι τσ με

 νος πα α σι θει αν ε ελλαμψιν

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

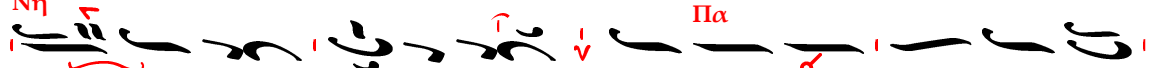
Ἦχος Πα ρ

Η Πα θε ε νος ση με ρον τον προ αι

 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη

 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ

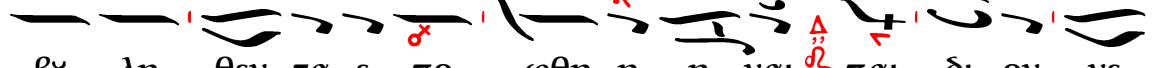
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κσ με ε

 ε ε νη ακσ τι σθει ει σα δο ξα σον με

 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων

 βσ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε

 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι ρ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϟ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους (ε' 8-19).

(Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος,
ἢ, τῇ Κυριακῇ τῆς κς' ἑβδομάδος)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Τι ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ἃ ἀνταπέδωκεν ἡμῖν

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Σοφία σου σωθήσονται νεκροὶ καὶ ἐνο

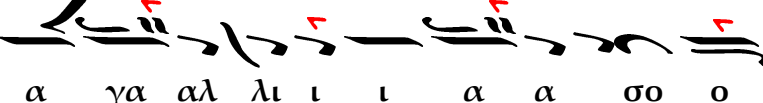
νοματί Κυρίου ἐπιικαλεσομαι

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

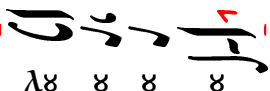
Ὁ διάκονος· Σοφία.

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και οι

 ο οι οι οισα α γα αλ λι ι ι α α σο ο

 ο νται

A ^{Πα} λλη λθ θ θ ^{u q} **A** ^{Κε} λλη η λθ θ θ

 θ θ θ θ θ ^{u q} **A** α α α α α λλη η λθ θ θ θ

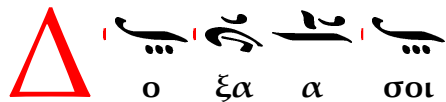
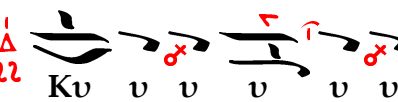

 θ θ θ θ θ ^M α α α α α ^{Κε} α α ^{u q}

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 9-16).
(Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

Δ ο ξα α σοι ^{u q} **Κυ** υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ^{u q} **δο** ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

σολ οιοι οιοι
10 10 100 10

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο ι οιοι οιοι οιοι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρε ρ ρ ρ Χε ρε ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι
ζω ο ο ποι οιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
α α α α α α α α α α α α Τρι α α
α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο οον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμειε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουο Θεοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωςααληηηθωωωως

μααακααριζειεινσετηνΘεεεο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Τῆ Τρίτῃ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς ᾠδὴ Ζω

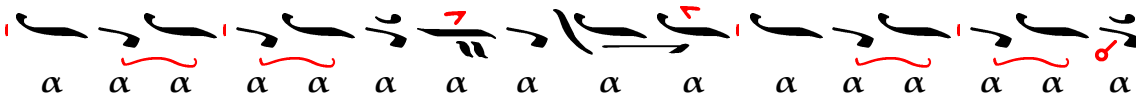
9-8
u-8

Ε^{Ζω} ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο
 υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι αι ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι αι αι ω ω
 ω ω ω ω ω νι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ε ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι
 αι αι ε σται δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου

 ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α

 α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ρ αν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σκ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σκ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σκ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σκ

Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη

λα ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως

τϵ αι ω ω νο ο ος